

FCI standard č.: 103 / 20.1.1998 / D

NĚMECKÝ JAGDTERIÉR

(DEUTSCHER JAGDTERRIER)

ZEMĚ PŮVODU: Německo.

**DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINÁLNÍHO
STANDARDU:** 05.02.1996.

POUŽITÍ: Všestranně použitelný lovecky upotřebitelný pes vhodný zejména k norování a jako slidič.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 3 (teriéri)
Sekce 1 Vysokonozí teriéři.
S pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Po první světové válce se někteří aktivní myslivci oddělili od početně silného klubu pro foxteriéry, aby vybudovali vlastní chov orientovaný výhradně na lovecký výkon. Zkušení lovečtí kynologové Rudolf Frieß, Walter Zangenberg a Carl-Erich Grünewald se rozhodli chovat černočerveného loveckého psa k práci pod zemí.

Jejich snahám nahrála náhoda. Ředitel zoologické zahrady Lutz Heck/Hagenbeck daroval Walteru Zangenbergovi čtyři černočervené teriéry, kteří údajně pocházeli z čistokrevných chovů foxteriérů. S těmito psy byl založen chov německého jagdteriéra. V této době se k zakladatelům plemene dostal Dr. Herbert Lackner. Uváženým vkřížením staroanglického drsnosrstého původního plemene a velšteriéra se chovatelům společně podařilo po dlouholetém intenzivním chovatelském úsilí upevnit vzhled psů tohoto plemene. Současně byl kladen velký důraz na to, aby byl chov zaměřen na loveckého psa

s všestrannými vlastnostmi, tvrdého, hlasitého na stopě a ochotného k práci ve vodě, s výraznými loveckými instinkty a velkou učenílivostí a cvičitelností.

V roce 1926 byl založen německý klub pro jagdteriéry. Stejně jako dříve kladou chovatelé německého jagdteriéra největší důraz na loveckou upotřebitelnost, pevnost povahy, odvalu a ostrost tohoto loveckého psa.

CELKOVÝ VZHLED: Malý, celkově černě zbarvený kompaktní lovecky upotřebitelný pes dobrých porocí.

OPTIMÁLNÍ POMĚRY:

- Poměr obvodu hrudníku ke kohoutkové výšce:
- obvod hrudníku přesahuje kohoutkovou výšku o 10 až 12 cm..
- Délka trupu / kohoutková výška:
- Trup poněkud delší než kohoutková výška.
- Hloubka hrudníku / kohoutková výška: Zhruba 55 – 60 % kohoutkové výšky.

CHOVÁNÍ/CHARAKTER (POVAHA): Odvážný a tvrdý, pracovitý a vytrvalý, vitální a temperamentní, spolehlivý, přátelský a dobře zvladatelný, není plachý ani agresivní.

HLAVA: Protáhlá, poněkud klínovitá, ne špičatá, tlama poněkud kratší než mozkovna měřená od týlního hrbolu až po odsazení čela (stop).

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: Plochá a mezi ušima široká. Mezi očima užší.

Stop: Slabě vyvinutý.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: Podle tlamy nesmí být ani příliš štíhlý, ani příliš malý, nesmí být rozštěpený, je černý; v případě hnědé základní barvy srsti je také hnědý.

Tlma: Silná, hluboká dolní čelist, silně vyjádřená brada.

Líce: Vyjádřené.

Pysky: Pevně přiléhající a dobře pigmentované.

Čelisti/chrup/zuby: Velké zuby. Silné čelisti s dokonalým, pravidelným a úplným nůžkovým skusem, přičemž horní řada řezáků přesahuje přes dolní řadu řezáků, zuby se navzájem dotýkají a zuby stojí kolmo v čelistech. Se 42 zuby podle zubního vzorce.

Oči: Tmavé, malé, oválné, dobře uložené a bezpečné před poraněním. Oční víčka dobře přiléhající. Odhodlaný výraz.

Uši: Lehce přiléhající překlopené ucho, vysoko nasazené, ne vysloveně malé, ve tvaru V.

KRK: Silný, ne příliš dlouhý, poněkud nasazený se silným přechodem k plecím.

TRUP:

Horní linie: Rovná.

Kohoutek: Vyjádřený.

Hřbet: Silný, rovný, ne příliš krátký.

Partie beder: Silně osvalená.

Zád: Silně osvalená, plochá.

Hrudník: Hluboká, dobře klenutá žebra, ne příliš široká; dlouhá hrudní kost s žebry dosahujícími daleko dozadu.

Dolní linie: Probíhá v elegantním oblouku směrem dozadu, krátké pevné slabiny, lehce vtažené břicho.

OCAS: Dobře nasazen na zádi, zkrácený zhruba o 1/3. Raději méně zvednutý, než nesen příliš strmě vzhůru, nesmí se sklánět nad hřbet. (V zemích, kde je zákonem zakázáno kupírování

ocasů může ocas zůstat přirozený. Měl by být nesen vodorovně nebo lehce šavlovitě zahnutý).

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Při pohledu zepředu rovné a rovnoběžné, při pohledu ze strany dobře postavené pod trup. Vzdálenost od země k loktům by měla zhruba odpovídat vzdálenosti od loktů ke kohoutku.

Plece: Dobře šikmo dozadu uložená dlouhá lopatka, silně osvalená. Dobré zaúhlení lopatky a nadloktí.

Nadloktí: Pokud možno dlouhé, s dobrým suchým osvalením.

Loket: dobře přiléhající k trupu, není vytočen ven, ani vtočen dovnitř. Dobré zaúhlení nadloktí a předloktí.

Předloktí: Suché a svisle postavené, silné kosti.

Zápěstí: Silná.

Přední nadprstí: Lehce směřuje dopředu, kosti spíše silné než jemné.

Tlapy hrudních končetin: Často širší než zadní tlapy, s těsně sevřenými prsty a dostatečně silnými, tvrdými, odolnými a dobře pigmentovanými polštářky. Směřují rovnoběžně, nevytácejí se dovnitř ani ven v postoji ani v pohybu.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Při pohledu zezadu rovné a paralelně postavené. Dobré zaúhlení stehna a lýtka i lýtka a nártu. Silné kosti.

Stehna: Dlouhá, široká a svalnatá.

Kolena: Silná, s dobrým zaúhlením stehna a lýtka.

Lýtka: Dlouhá, svalnatá a šlachovitá.

Hlezno: Hluboko postavené a silné.

Nárt: Krátké, kolmo postavené.

Tlapy pánevních končetin: Oválné, okrouhlé, s těsně sevřenými prsty a dostatečně silnými, tvrdými, odolnými a dobře

pigmentovanými polštářky. Směřují rovnoběžně, nevytácejí se dovnitř ani ven v postoji ani v pohybu.

CHODY: Prostorné, vpředu dlouhý krok a zezadu silný posun, plynulé. Hrudní i pánevní končetiny se pohybují rovně a rovnoběžně, pohyb není strnulý.

KŮŽE: Silná, pevně přiléhající, bez tvorby vrásek.

OSRSTĚNÍ:

SRST: Hladká, hustá, tvrdá drsná srst nebo odolná hladká srst.

BARVA: Barva je černá, tmavě hnědá nebo černošedě melírovaná.

S červenožlutými, ostře ohraničenými, čistými odznaky na obočí, tlamě a hrudi, na bězích a kolem konečnicku (řitního otvoru). Světlá i tmavá maska jsou rovnocenné; malé bílé odznaky na hrudi a prstech tlap se tolerují.

VELIKOST A HMOTNOST:

VÝŠKA:

Psi: 33 až 40 cm

Feny: 33 až 40 cm

HMOTNOST (požadovaná pracovní hmotnost):

Psi: 9 až 10 kg

Feny: 7,5 až 8,5 kg

VADY:

Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí považovat za vadu, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru s odchylkou. Chybění jednoho nebo obou M3 se nepovažuje za vadu.

TĚŽKÉ VADY:

- Úzká lebka, štíhlá anebo špičatá tlama, letmá dolní čelist, úzké čelisti, slabý skus, každá nepravidelnost v postavení řezáků.
- Světlý nebo skvrnitý nos.
- Světlé, příliš velké nebo vystupující oči.
- Podstavené uši, vlající uši, příliš hluboko nasazené nebo příliš těžké uši.
- Strmé zaúhlení hrudních končetin.
- Hřbet spádový nebo kapří hřbet, příliš krátký.
- Krátká hrudní kost.
- Příliš úzká, příliš široká fronta.
- Strmá pánevní končetina, přestavenost.
- Silně ven nebo dovnitř vytočené nebo vtočené lokty, příliš sevřené nebo příliš povolené tlapy, kravský postoj, sudovitý postoj nebo úzký postoj; v klidu a v pohybu.
- Jinochod, strnulý nebo krátký a drobný pohyb.
- Prošlápnuté tlapy, kočičí tlapy.
- Ocas přetočený nad hřbet, příliš nízko nasazený ocas, ocas nesený svěšený.
- Krátká srst, vlnitá srst, otevřená nebo příliš tenká srst.
- Neosrstěné břicho a vnitřní strany stehen.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Slabá povaha, plachost při výstřelu a před zvěří.
- Předkus a podkus, zkřížený skus, klešťový skus, částečné kleště, kulisový skus, chybějící zuby s výjimkou M3.
- Chyby pigmentace.
- Ektropium, entropium, oči různých barev, modré nebo tečkované oči.
- Chybné barvy.

- Přehnaná nebo nedostatečná velikost.

Pozn.: psi musí vykazovat dvě očividně normálně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.